

LOSI (4) ai

o jasne.

sg [m A łosi.] ◊ f G łosi(e)j (2). ◊ n A łosi(e) (1) [zapis: -ę]. ◊ pl A subst łosi(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „łoś” (4) :

a. Należący do łosia (4) : kopyto skrąyne od lewey przedney nogi łosiey/ gdy bywa vrznione w ten czas gdy łoś kona w zabićiu: iest wielką obroną tych co ij przy łobie noszą *SienLek* 60; ma dacz Pan Grzegorz walsorsky Matiałzowy łzyemyerowskiemu łofzyę wyslanę tak yako łza lyę y Konyą syodlem y srułzniczą *ZapKościę* 1582/36v.

Wyrażenie: »łosia skora« (1): Rycerłtwo włzyłtko zá zbroie y pánceze (Bo tego ielzce riftunku w on czas Zmodź nieznałá) iedni Zubrze/ drudzy Łofie łkory/ Niedźwiedzie/ y Wilcze/ ácz nie włziłtko wypráwne nołili. *StrykKron* 265.

Przen (1) :

Wyrażenie: »łosia skora« = *ubranie ze skóry łosia* (1): Iuż záwždy Łofiey łkory pociąga na brzuchu *RejWiz* 4v.

b. [Zrobiony ze skóry łosia:

Wyrażenie: »kabat łosi«: temu mieszek wzięli z jedenastą cekinów, aż iż miał na sobie kabat łosi bawelną barzo natkany, każdy bandyt [...] miał w ręku on kabat, macając i obracając go tak w nim, że mu wszystkie knefliki porwali *RadzPodróż* 237.]